

ба да го чака въ едно несъмнително мѣсто, и му представилъ еднѣ малкѣ стаж (нѣкои разказватъ дамъ-тъ), която впрочемъ той зарѣзилъ добръ слѣдъ като излѣзълъ; не можемъ положително, ни да потвърдимъ, ни да опровергаемъ ако възстанникъ-тъ Христу Шипката, братовчедъ на тоя звяръ Шипчанинъ, е былъ предварително извѣстенъ: че чичу му ще зарѣзи врататъ; слухове-тъ сѣ разни. Въмѣсто да отиди да търси храна, тоя звяръ Българинъ отишълъ право до Шипченскія мѣстена турски управителъ (субанъ), и му всичко издатъ; оказалъ му при това точно и мѣстото, дѣто се е по него време намиралъ Х. Димитръ заедно съ дружината си, и именно: на една мѣстность въ една долина, между селата Шипка и Енина при Казанлъкъ, при единъ изворъ Бузлуджа или хладенъ изворъ зовимъ. Тогава субанъ-тъ отъ Шипка се распорѣжда, и отъ една страна отхожда въ къщата на тоя предагелъ Шипчанинъ, улавя злочестія възстанникъ Христа, що е былъ затворенъ въ една стая; а отъ друга страна, телеграфира въ Казанлъкъ до тамошния мюдюринъ, и му за всичко явява. Въ слѣдствие на това, мюдюринъ-тъ испратилъ на горѣупоманутата оказанна мѣстность своя Къръ Сердаръ съ 200 войници, бастисватъ Х. Димитра и дружината му, забикалятъ ги отворѣдъ, и почеватъ всички да гърмятъ отъ всяка една страна врѣхъ тѣе горѣщи български патриоти, но злочести възстанници, и да хвърлятъ врѣхъ тѣхъ единъ изтрѣбителенъ огнь. . . . Х. Димитръ и момцитѣ му, ако и да были пристигнали преди малко време при тоя изворъ, и были сѣднали да си поотпочинатъ и да ядѣтъ, ако и да были слѣдователно доволно уморени, но се юнашки били съ своитѣ многобройни нападатели; вижда се спорядъ разказъ-тъ на Котлянето, че нѣколко твърдѣ малко (до 2—4 казваше) успѣли да избѣгнѣтъ изъ горитѣ, а всичкитѣ други избили, между които и Ванката убили. Имената на Х. Димитра Ясѣновъ, Ванката и Стефана Караджа ще останатъ неизгладими въ народната ни Исторія. За да подплашатъ же Българитѣ, и да ги сандардисатъ, за да не правятъ вече възстанія, Къръ Серда-